

Medega S. Daukanto bijografijai.

Pagal M. D. Silvestraitį parasze kun. A. Burba.

— (Tąsa.) —

D A I N A

Cnatlyvo (doraus R.) žmogaus, pirmiaus išduota lietuviškai, o pas-
kui ton naton (gaidon R.) iszguldė ant lenkiszko liežiuvio tais žodžiais;
„Chlopak cny ja, chlopak w polu wesol orze"!.....

Esmi sav bernelis, szarpus kožnam darbe,

Vis man pagal norą klojas, Dieve buk Tav' garbė (bis. *)

Atbuvau baudžiavą, kiek uždėjo ponas,

Mieli dabar man urėdas ir kunigs klebonas. — (bis)

Donę užmokėjau, nors su didzia bėda,

Nebijau dabar jau Pono savo, nei urėdo. —

Turiu jungą jauczių, tris žirgus įszertus

Ir namelius neskolingus, dėl visų atvertus. —

Turiu tris sunelius, tris skaisezias dukreles,

Kas tik anas gaus regėti, tarys, jog panelės. —

Prie tai mano laiksvei (laimei R.), kad ir pati szczyra;

Visi turtai ir karunos, dėl man' niekais yra. —

Kas ponams po žvaigždėm, kad pati apgauna?

Vargų mano nemainycziau ant jų didzių naudų. —

Nors mažas prudelis, bėg' vandenio miera,

Tankiai, kur yr' didi turtai, tikros laiksvės nėra. —

Asz visados linksmas: ar ariu, ar sėju,

Praszau (Tavę) Dieve buk visados mano geradėju.,

Finis.

Priežodis.

„Katrās gaspadorius neprižiuri, tas nieko neturi”.

*) Antra ellutė gledasi po du kartu.